

[Ministeren for europæiske markedsanliggender.]

overvældende flertal for, at vi var interesseret i at binde disse valutakurser.

Vedrørende de omvendte præferencer — det er det sidste, hr. Skovmand spurgte om — skal jeg nævne, at den formulering, statsministeren gav, dækker det konkrete, at det kan være, det vil være bedre for u-landene, at vi løser deres problemer konkret i konkrete situationer, og at det ikke er sikkert, at de bare får alle tingene klaret ved, at man ikke har omvendte præferencer. U-landene er som bekendt højst forskelligt udviklede. Der findes fattige udviklingslande, meget fattige, der findes nogle mindre fattige, der findes nogle, som ligger lige på grænsen til, om man overhovedet bør kalde dem u-lande, og det gælder jo ikke mindst de europæiske lande, man taler om i forbindelse med Middelhavsordningerne. Derfor bliver resultatet uden tvivl, at man kommer til at løse spørgsmålet pragmatisk ved, at nogle lande kommer til at give nogle modydelser, fordi det er rimeligt, at de skal modnes til at være medlem af fællesmarkedet. Det gælder f. eks. Tyrkiet og Grækenland og andre lande. De bør ikke udsættes for at skulle give modydelser i form af fri adgang fra europæiske producenter. Det er det standpunkt, vi har fremhævet i den debat, der fandt sted i mandags i Ministerrådet i fællesmarkedet, og jeg tror, at man også har en god chance for, at det ender med, at man ser meget pragmatisk på det og tager landene op gruppe for gruppe.

(Kort bemærkning).

Knud Bro: Ministeren betegnede de 10 medlemmer af Europaparlamentet som Europaentusiaster i modsætning til de mere jordbundne realpolitikere herhjemme. Må jeg spørge, om ministeren her har beskrevet det princip, hvorefter hans eget parti har valgt medlemmer, eller er det en karakteristik, der gælder os alle?

Ministeren for europæiske markedsanliggender (Ivar Nørgaard): Jeg tror, hr. Knud

Bro har misforstået mig. Jeg talte om de erfaringer, man har haft i det hidtidige Europaråd, hvor der ikke har siddet 10 danske repræsentanter, og hvor vi har set — nu taler jeg altså om EF-parlamentet — eksempler på, at man i dette EF-parlament entusiastisk har stemt for nogle meget integrationsistiske, vidtgående føderalistiske opfordringer til regeringerne, som deres egne partimedlemmer hjemme i parlamenterne er gået imod, og som deres regeringer helt klart slet ikke fremmer i Bruxelles. Det, jeg i al beskedenhed ville forsøge at fremme, var, at den afstand ikke blev så stor for de 10 medlemmer, der blev udpeget af dette parlament, at der altså blev mere forbindelse mellem de 10 medlemmer og deres hjemlige grupper og også gerne regeringen, end man har set for de andre landes vedkommende.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen: Min korte bemærkning er en opbakning af ministerens synspunkt. Jeg vil gerne bekræfte — vi har haft en drøftelse ministeren og de 4 valgte socialdemokrater imellem — at der ikke hos os er tale om mindre entusiasme for ideen end hos andre, og jeg er helt sikker på, at de øvrige medlemmer af den danske delegation vil være ganske enige med os i, at vi ikke skal ned og deltage i disse vældige falbelader, som navnlig sydeuropæere har en tendens til at få ført ind i hver eneste diskussion. Jeg tror, at dér, hvor vores delegations styrke skal vise sig, er ved det praktiske arbejde, hvor vi kan henvise til, at der rent faktisk kom til at ske noget rundt omkring i parlamenterne på de områder, hvor vi er gået ind for noget. Og jeg tvivler ikke et øjeblik om, at hr. Knud Bro kommer op og bekræfter nu, at det også er hans praktiske natur at gøre det. Men vores entusiasme for ideen bliver ikke mindre af den grund.

(Kort bemærkning).

Knud Bro: Jeg kan først sige, at det strider mod min europæiske opfattelse at gå ud